

Homilie brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho Velehrad 5. 7. 2002 - Národní pouť věnovaná rodinám

Milí poutníci, milé poutnice, milá poutníčata nebo chcete-li pouťata,

přišli jsme na místo, které je spjato s kořeny naší víry a kultury. Přišli jsme sem děkovat, objevit to, co je obvykle zastíněno shonem všedního dne - a také prosit. Oblastí, která patří k nejcennějším darům lidstvu a která je dnes středem našeho zájmu, je **rodina**.

Z hlediska společenského poznání nemá dnes rodina žádnou jinou alternativu. Kde jinde se může člověk naučit odpovědnosti? Kde jinde může lépe zrát než v rodině, která je založena na láskyplném, stabilním a rovnoprávném vztahu muže a ženy? Všechna jiná výchovná zařízení jsou úspěšná jen do té míry, do jaké dokážou fungující rodinu napodobit. Naše budoucí společnost, a tím myslím občanskou společnost, bude natolik svobodná, spravedlivá, vlídná a tolerantní (a dodal bych, že i křesťanská) nakolik dokážou rodiče dobře vychovat své děti. To nemůže udělat nikdo jiný.

Přes toto všechno se obvykle o rodinu začne někdo zajímat až když je před rozpadem. *Individualismus a touha po osobním prospěchu*, příznačné pro naši dobu, činí rodiny stále křehčími. A prvními oběťmi se pak stávají děti, protože jsou zbaveny opory v jednotě rodičů. Jsou to známé věci a hovoří o nich řada dokumentů. Přišli jsme však na pouť a nikoliv na vědeckou konferenci. Víc, než rozebírat příčiny a řešit následky, bychom se právě tady na tomto místě měli snažit uvidět rodinu očima naděje - a děkovat.

Za vás, kteří pracujete ve službě životu a rodině v různých institucích, ale především za vás všechny, kteří se snažíte vytvářet dobré rodinné vztahy jak v přirozených, tak také v náhradních a adoptivních rodinách.

Za všechny vaše překonané krize a nové začátky.

Za možnost objevování specifického přínosu muže a specifického přínosu ženy a za tajemství jejich vzájemného doplňování.

Za možnost odkrývat tajemství, jakým obrazem Boha má rodina být.

Děkovat za vás , kteří jste sem přišli nalézat a objevovat, jak dál právě ve **vaší rodině**.

objevovat, že stabilní manželský svazek není v protikladu s osobní svobodou, ale že naopak může být úžasnou jednotou v různosti.

Objevovat způsob, jak se vaše rodina má stát místem, kde se rodí a zdokonaluje schopnost člověka žít ve vztazích a co to přináší i vám.

Objevovat, jak se rodina může stát ideálním modelem každého lidského společenství a jak může být náš svět právě skrze rodiny lidštější.

Je ale pravdou, že ne každý může žít v úplné a fungující rodině.

Jsou mezi námi opuštění a zklamaní manželé, vyrůstá spousta dětí, kterým se rozpadl svět, v němž dosud žily. A to vybízí k prosbám.

Prosme za

odpovědnost mladých lidí, aby si vybrali své protějšky na celý život.

Prosme, a to nejen dnes, za

děti, které se narodily, mají narodit i za ty, které se narodit nesměly.

Prosme za to, aby sexuality zůstala krásným Božím darem určeným pro vzájemný vztah a nebyla vnímána jako idol oddělený od lásky, odpovědnosti a plodnosti.

Za to, aby člověk nebyl hříčkou emocí, ve kterých ztrácí základní důvěru ve stálost citů, která je pro rodinný život nezbytná.

Prosme za nové klima ve společnosti, které pomůže překonávat sobectví a bude příznivé k rodině.

Za odvahu a moudrost politiků, aby uznali a právně zakotvili jedinečnou roli rodiny ve společnosti.

Za vytvoření pravidel k zamezení zjevného i skrytého porušování Deklarace lidských práv, které ve svých důsledcích dopadají zvláště na rodinu jako na nejbezbrannější část společnosti.

Prosme také, aby se s manžely nezacházelo jako s oddělenými jedinci – vždyť mezi jejich soudržností a soudržností společnosti je přímá úměra.

To je věcí, za které bychom měli prosit....

Když jsem se připravoval na dnešní setkání, přemýšlel jsem, co by vám tak asi řekl Pán Ježíš.

Určitě by na vás všechny pohlédl s láskou. Chtěl by vás potěšit a povzbudit. Možná by to řekl i takto:

Blahoslavení jste vy, manželé, kteří jste svůj život postavili na Bohu a své manželství přijali jako dar i službu sobě navzájem, a tímto postojem vytváříte prostředí lásky, v němž mohou vyrůstat vaše děti.

Blahoslavení jste vy, kteří jste starost o váš vzájemný vztah, o vaši rodinu a o výchovu dětí nepostavili až za své zaměstnání a záliby.

Blahoslavení jste vy, kteří jste sobecky neodmítli děti a v důvěře jste v nich přijali Boží dar. Stejně tak i vy, kteří jste přijali cizí děti a staráte se o ně jako o vlastní.

Blahoslavení jste vy, kteří si dokážete odpouštět i těžká provinění a začínat znova, - jste znamením milosrdného Boha.

Blahoslavení jste vy, kteří jste lásku neoddělili od odpovědnosti a zůstáváte si věrní, - tím svědčíte o absolutní věrnosti Boha.

Blahoslavení jste vy, kteří jako nejsnazší řešení těžkostí a krizí, které ke každému manželství patří, nevidíte v rozchodu.

Blahoslavení jste vy, kteří jste se neuzavřeli sami v sobě, ale jste zdravě otevření vůči světu okolo vás.

Blahoslavení jste, když se vám kvůli zachování vašeho manželského slibu budou ostatní posmívat a považovat vás za hlupáky. Nebojte se. Vaši odměnu vám nikdo nevezme.